

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

פעילות של אור

יום שישי הבא, י"א בניסן, הוא יום-הולדתו ה-108 של הרבי מליובאוויטש. זה יום שבו "מזלו גובר", ועל-כן אפשר לבקש בו ברכה ולקבל החלטות טובות. ביום זה ייטלו אלפי חסידי חב"ד פסק-זמן מההכנות לפסח ויצאו למגוון פעילויות להפצת היהדות ולזיכוי הרבים במצוות, וכמור-כן יתגייסו להבאת צורכי החג למשפחות נזקקות.

ההתוועדות המרכזית לרגל י"א בניסן מאורגנת על-ידי ועד כפר-חב"ד, והיא תהיה א"ה בבית-הכנסת בית-מנחם בכפר-חב"ד, ביום חמישי בשעה 8:30 בערב. הציבור מוזמן.

תנו יד לקמח דפסחא

בתי-חב"ד ברחבי הארץ מבקשים את עזרת הציבור לקראת חג-הפסח, כדי להביא שמחת חג לבתי מאות אלפי משפחות נזקקות. לנוכח המצוקה הגוברת הציבור נקרא לתרום ביד רחבה, כדי לשמח את לב המשפחות הנזקקות ולאפשר להן לערוך את החג כראוי. פרטים בבתי-חב"ד.

תרופות כשרות

מי שנוקק לתרופות בימי הפסח, יכול להיעזר בחוברת התרופות הכשרות לפסח שיצאה-לאור מטעם המחלקה לדת ולכשרות של שירותי בריאות כללית. רשימת התרופות אושרה על-ידי הרבנות הראשית לישראל.

בובות ליל הסדר

הופיע מארו מיוחד ובו חמש-עשרה בובות להמחשת ההגדה, עוד אמצעי-עזר שיאפשר לכם להשאיר את הילדים ערים במהלך הסדר. למארו מצורף תקליטור לצפייה מתאטרון בובות מיוחד ובו הצגת הילדים 'מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות'. טל' 704120-7001.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
5:48	6:25	6:13	5:45
6:48	7:25	7:06	6:41

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

כניעה ללחץ מזמינה עוד לחץ

המחאות על בנייה בירושלים הן תוצאה טבעית מההידרדרות במדרון החלקלק שאנחנו גולשים בו. העולם אינו מכבד את מי שנכנע ללחצים

עיר מאוחדת. בעקבות זאת נבנו בירושלים שכונות-ענק, ושינו את כל המאזן הדמוגרפי של העיר. עובדה היא שרוב תושבי ירושלים היהודים מתגוררים כיום בחלק המזרחי של העיר, ששוחזר במלחמת ששת-הימים.

הלחץ נגד בנייה בירושלים התפתח רק כאשר נבעו סדקים בעמדה הישראלית, ובעקבות תהליך הנסיגות. במדיניות העולמית מוחאים כף לרגע אחד למי שנכנע ללחץ, אבל מבינים מיד את משמעות הדבר – זו מדינה שאפשר ללחוץ עליה ולהכניעה. לכן ככל שנכנעים ללחצי העולם, מזמינים בכך עוד ועוד לחצים.

אין תהליך שלום

אבל אף-על-פי שירושלים ממקדת את הסערה הציבורית, השאלה האמיתית איננה ירושלים והרגשות שהיא מעוררת בלב כל יהודי. אין כאן שאלה של ירושלים מול שלום, או בנייה ביהודה ובשומרון מול שלום. עצם העמדה כזאת של השאלה היא הטעיה והולכת שולל.

האמת הגדולה, שאותה יש לצעוק מעל כל בימה אפשרית ושעליה חשוב לחזור עד אין-סוף, היא – שהתהליך הנורא הזה אינו מביא שלום! זה תהליך שכולו שקר והונאה. אין תהליך שלום! פניהם של הערבים אינם לשלום אלא להרס מדינת היהודים, ואנחנו במו-ידינו מעניקים להם את הכלים להגשמת שאיפותיהם.

הטרגדיה הגדולה היא, שהערבים אינם מסתירים כלל את כוונותיהם. כבר שבע-עשרה שנים מתנהל כאן כביכול תהליך שלום, והשלום האמיתי רק מתרחק מאיתנו. האם חלה התמתנות כלשהי בצד הערבי בכלל ואצל הפלסטינים בפרט? – לא דובים ולא יער. להפך, השנאה נעשתה יוקדת יותר והחינוך שהם מעניקים לילדיהם הוא לשלילת עצם קיומנו, מתוך זריעת אנטישמיות שכמותה אין למצוא בשום מקום בעולם.

הגיע הזמן להתפכח מהאשליות, להפסיק להיבהל מגיוני העולם ולעשות מה שהתורה מצווה אותנו: "והורשתם את הארץ וישבתם בה, כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה".

ל הגיוניים שהציף אותנו בעקבות פרסום תכנית הבנייה ברמת-שלמה בירושלים יצר, כרגיל, שתי תגובות סותרות. היו שמהירו להכניע את הראש לפני הפריץ העולמי, והצטרפו למקהלה הטוענת כי לא צריך לבנות בירושלים, ולפחות לא ב'עיתוי' הזה (אגב, תמיד כשבנו בירושלים טענו שאין זה ה'עיתוי' הנכון). כנגדם היו שחשו כי יש גבול להתרפסות ולשאיפה למצוא חן בעיני העולם, ותבעו להודיע קבל עם ועולם כי הבנייה בירושלים תימשך ללא שום מגבלות, בדיוק כפי שבונים בתל-אביב ובחיפה.

ושבו הדיון הציבורי מתמקד בפרשה הנקודתית בלי לנסות לראות את התמונה הכוללת. אולם כאשר מביטים בתהליך העובר עלינו בעשורים האחרונים, רואים כי המחאות על בנייה בירושלים הן תוצאה טבעית מההידרדרות במדרון החלקלק שאנחנו גולשים בו.

תוצאת הנסיגות

בימי ועידת קמפ-דיוויד, כאשר התנהל המשא-ומתן מול מצרים, קיווה ראש-הממשלה דאז שהוויתור על סיני יציל את יהודה ושומרון. אחר-כך התברר שבדיוק ההפך מזה קרה. במקום שהעולם יעריך אותנו על שהסכמנו למסור לידי המדינה שתקפה אותנו את השטחים שמהם נוח לה להילחם בנו, העולם רק הגביר את הלחצים לעוד ויתורים.

הוגה רעיון ה'התנתקות' טען כי עקירת חבל-ארץ פורח ומשגשג אחד, גוש קטיף, תציל את גושי ההתיישבות הגדולים ביהודה ושומרון ותאפשר לבסס את מעמדה של ירושלים המורחבת. עשרים ושניים יישובים נהרסו עד היסוד, ותושביהם עדיין מלקקים את פצעי הגירוש והחורבן ולא הגיעו אל המנוחה ואל הנחלה. ואילו העולם וארה"ב בראשו – הם רק הגבירו את הלחץ נגד בנייה כלשהי אפילו בגושי ההתיישבות ובירושלים.

היו ימים שהעולם כמעט לא העלה על הפרק את ירושלים. באותם ימים הייתה הסכמה רחבה שירושלים לא תחולק לעולם וכי היא תישאר

למה חייבים מלח בקרבן

שבקרבן עולה אל שורשו העליון, ומשם נובע אור אלוקי עליון, שמתקן את מה שנפגם על-ידי מעשי האדם.

בכוח האדם

לכן התורה מצווה כי כל קרבן יימלח במלח, שעל-ידי זה מצטרף לקרבן גם הסוג התחתון ביותר בבריאה – סוג הדומם. היותו התחתון ביותר מעיד כי שורשו האלוקי גבוה ביותר, ולכן זקוקים לו, כדי לעורר נביעת אור אלוקי עליון זה, לתיקון כל הפגמים.

עם זה, הבאת הקרבן יכולה להיעשות דווקא על-ידי האדם. אמנם שורשם של החי, הצומח והדומם עליון ביותר, אבל כדי להגיע אל השורש הזה ולעורר משם נביעה של אור אלוקי – לשם כך נדרש האדם, שנברא "בצלמנו כדמותנו". ואז כשהאדם מביא קרבן, הוא מוריד לעולם אורות עליונים ביותר וגורם נחת-רוח למעלה, כמו שנאמר "ריח ניחוח לה" – "נחת רוח לפניי".

(תורת מנחם כרך ט, עמ' 179)

לקיים את רמ"ח מצוות עשה, שהן כנגד רמ"ח ה'אברים' שלמעלה, ולהזהר מש"ה מצוות לא-תעשה, שהן כנגד ש"ה הגידים שלמעלה. ואם חלילה הוא עובר על מצוות התורה, הוא פוגע ב'צלם' וב'דמות' האלוקיים שבו. כיצד אפוא יכולים לתקן דבר כזה על-ידי קרבן מן החי, מן הצומח ומן הדומם!?

שורש עליון

התשובה היא, שדווקא בסוגים הנחותים יותר בבריאה – החי, הצומח והדומם – יש מעלה מיוחדת. בתורת החסידות והקבלה מוסבר שהדברים הנחותים יותר שורשים גבוה יותר. מובא על זה משל מחומת אבנים, שכאשר היא נופלת, האבנים שהיו בראש החומה נופלות למרחק גדול יותר. וכך החי, הצומח והדומם שורשים עליון יותר, ולכן בירידתם למטה נפלו למדרגה נמוכה יותר.

מכאן הכוח המיוחד של קרבן מן החי, הצומח והדומם לתקן את הפגיעה ב'צלם' אלוקים' של האדם. כשהאדם מביא קרבן לה, הניצוץ האלוקי

קרבנות, שבהם פרשתנו עוסקת, באים מן החי (בקר, צאן, עוף) ומן הצומח (מנחת סולת), והתורה מציינת כי חובה לצרף לקרבן גם מרכיב מן הדומם – מלח. וכך נאמר: "על כל קרבן תקריב מלח". נמצא אפוא שהקרבנות באו מן החי, מן הצומח ומן הדומם.

דבר זה מעורר שאלה גדולה: איך ייתכן שקרבנות מן החי, הצומח והדומם יכולים להביא תיקון וכפרה לנפש האדם? הלוא האדם עומד במדרגה גבוהה לאין-ערוך מהחי, הצומח והדומם, ואיך תתקן נפשו של אדם על-ידי קרבן מהסוגים הנחותים יותר בבריאה?

פגיעה ב'צלם'

יתרה מזו: הקרבנות נועדו גם לכפר על חטאים חמורים שהאדם חטא. על-ידי חטא ועוון נפגם ה'צלם' אלוקים' של האדם. הקב"ה ברא את האדם "בצלמנו כדמותנו", היינו שבאדם יש בחינת ה'צלם' וה'דמות' של העניינים האלוקיים העליונים.

אך כדי לשמור על ה'צלם' שלמעלה האדם נדרש

מן המעיין המנהיג והעם | מאת הרב אליעזר ברוד

עלובה המדינה

"אם הכוהן המשיח יחטא לאשמת העם" (ויקרא ד,ג). עלובה המדינה שרופאה משותק ברגליו, רופא העיניים שלה עיוור, וסגנורה נעשה קטגור בדיני נפשות.

(ויקרא רבה)

המנהיג כדור

דור דור ודורשיו, דור דור ומנהיגיו. כל דור מקבל את המנהיגים שהוא ראוי להם. "אם הכוהן המשיח יחטא", סימן הוא "לאשמת העם" – שהעם חוטא ושרוי בשפל המדרגה.

(רבי שמעון סופר)

העם נוטל רשות

בשעה ש"הכוהן המשיח יחטא", שהמנהיג מורה היתר לעצמו לעבור עברות קלות, כ"אז "לאשמת העם" – העם נוטל רשות לעצמו לחטוא חטאים כבדים יותר.

(רבי יעקב מליסה)

חסיד וישר

זה הפירוש בכתוב (מיכה ז,ד) "אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין" – אם המנהיג הוא בבחינת 'חסיד' במעשיו, נוהג לְפָנִים משורת הדין,

כ"אז האדם הפשוט נזהר לנהוג לפחות על-פי שורת הדין; אבל אם "אבד חסיד מן הארץ", הרי אז "וישר באדם אין" – האדם הפשוט מורה היתר לעצמו אף בדברים החמורים.

(רבי יקותיאל המבורגר)

כעין קרבן ציבור

הקרבן שהכוהן המשיח מביא ודרך הקרבנות הם כעין קרבן ציבור, לפי שעני העם כולו נשואות אל הכוהן המשיח. לכן שקול חטאו כחטא הציבור כולו.

(המלבי"ם)

אשרי הדור

"אשר נשיא יחטא" (ויקרא ד,כב). אמר רבי יוחנן בן-זכאי: אשרי הדור שהנשיא שלו מביא קרבן על שגגותו.

(הוריות ו)

כוח להשפיע

כאשר רואים שהנשיא, העשיר והפרנס, שיש לו כל טוב, ואין הוא תופס משרה בתחום עבודת הקודש, עושה תשובה והולך בדרך הישר, אר"אז "אשרי הדור", כי בידו להשפיע שאף אחרים ילכו בדרכו ויעשו תשובה.

(רבי שמעלקה מניקלשבורג)

אמרת השבוע

לא לחכות לאש מלמעלה

יום אחד, לאחר תפילת שחרית, קרא האדמו"ר רבי חיים מאיר יחיאל ממוגלניצה לאחד מחסידיו ושאל אותו מדוע אין הוא מתפלל עם הציבור אלא מתהלך אנה ואנה בחוסר מנוחה. השיב החסיד כי בשעה שהכול עומדים להתפלל אין הוא מרגיש מוכן לעמוד לפני הבורא בתפילה, והוא ממתין להתעוררות שתבוא לו מן השמים.

נענה האדמו"ר: "חז"ל תיקנו את התפילות במקום קרבנות התמיד. הקרבנות היו נאכלים על-גבי המזבח על-ידי אש שהייתה יורדת מן השמים. ועם זה אמרו חז"ל כי 'אף-על-פי שהאש יורדת מן השמים, מצווה להביא מן ההדיוט'. למדנו מכאן שאין לצפות לאש היורדת מן השמים, אלא כל יהודי צריך שתהיה בו אש משל עצמו, ובאמצעותה צריך להתפלל".

הכומר והעלילה

כומר העיירה חיכם את ידיו בהנאה. סוף־סוף נפלה לידו הזדמנות־פז להפליל את היהודי ועמו את יהודי הסביבה. הפעם גם הפריץ ישתכנע כי היהודים הם בני־אדם רעים־מעללים. זה קרה בעיירה קטנה ברוסיה. התגוררו בה כמאתיים משפחות לא־יהודיות, ומשפחה יהודייה אחת. יהודי פשוט וירא־שמים היה יצחק. שמו הטוב הלך לפניו כאיש ישר וטוב־לב, והתושבים הלא־יהודים העריצו אותו. את פרנסתו הפיק יצחק מהפונדק שחכר מהפריץ המקומי. אף הפריץ כיבדו מאוד וראה בו ידיד טוב ונאמן. לא־אחת ניסו חבריו של הפריץ לשכנעו לנשל את היהודי מהפונדק ולהעבירו לאיש אחר, אך הוא דחה את ההצעות האלה על הסף. להפך, שבוכות עצותיו הנובנות עסקיו משגשגים והולכים.

יצחק נהג כבוד גם בכומר העיירה. כל אימת שבא לפונדק הקפיד להושיבו ליד שולחן מיוחד, ושם קיבל שירות מיוחד ביד רחבה. אולם הכומר קינא ביהודי על האהדה הרבה שהוא זוכה לה. שנאתו גברה והתעצמה במרוצת הזמן, והוא המתין לשעת־כיושר שבה יוכל לפגוע בחוכר התמים. ימי הפורים התקרבו ובאו. יצחק נהג לערוך פורים משתה גדול, והוא עצמו היה טורח ונוסע לכפרי האזור ומזמין בעצמו את כל היהודים העניים לבוא ולשמוח על שולחנו בסעודת החג. הכומר ראה את ההכנות לסעודה הגדולה וחמתו בערה בו. הוא לא היה יכול לשאת את המחשבה שהיהודים יתקבצו לסעודה חגיגית וישמחו על מפלתו של צורר היהודים.

בדיוק אז נקרתה לפניו הזדמנות שציפה לה. אישה אלמנה ביקשה ממנו לבוא אל בנה השוכב על ערש דוויי, ולקבל ממנו וידוי לפני מותו. הכומר בא לראות את הנער ונוכח כי אלה רגעי האחרונים. במוחו השטני התבשלה מזימה מרושעת.

הוא אמר לאישה כי עליה ללכת מיד אל הכנסייה להתפלל לרפואת בנה, וכי גם הוא ילך אל ביתו כדי להפעיל את 'קסמיו' למען רפואת הנער. כשהתרחקה האישה מהבית, הורה הכומר למשרתו להכניס את הנער לתוך שק ולהביאו לבית הכומר. המשרת מילא את ההוראה כפי שנצטווה. כעבור שעה קלה הופיע הכומר בפתח

הכנסייה ואמר לאישה כי 'תפילותיו' ו'קסמיו' הועילו לנער וכי מצבו השתפר ועליה לגשת לטפל בו. האישה רצה בשמחה לטפל בבנה המחלים, ולתדמתה גילתה כי בנה נעלם. מבוהלת רצה האישה אל הכומר בבכי

וביללה: "בני נעלם כאילו בלעתו האדמה". הכומר נראה נחרד ואמר: "שובי לביתך ואני אחקור את הדבר. בינתיים עליך לשתוק ולא לספר לאיש מכל אשר אירע". ליל פורים הגיע. ביתו של יצחק מלא

אורחים, המצפים לסעודה הגדולה ביום המחר. מאוחר בלילה הורה הכומר למשרתו לקחת את השק ובו הגופה ולהניחו בחצר ביתו של היהודי. לאחר שהמשימה הושלמה השביע הכומר את משרתו לבל יוציא הגה מפיו על המעשה, וליתר ביטחון שלח אותו אל ידידו הכומר בעיירה הסמוכה, ונתן בידו מכתב שבו ביקש מיידו להשהות אצלו את המשרת כמה ימים.

לאחר מכן פנה אל בית הכפרייה והחל לשכנעה כי יד היהודים במעל. הוא שם דברים בפייה כי אכן, בדרכה לכנסייה ראתה שני יהודים חשודים סובבים בקרבת ביתה. האישה הסכימה לגשת לתחנת המשטרה ולהתלונן על חשדה כי היהודים חטפו את בנה והרגוהו. בתוך כך מיהר הכומר אל בית הפריץ וסיפר לו על חטיפתו של הנער. הכומר טען בתוקף כי ידו של היהודי יצחק בפרשה. הפריץ הבטיח לשלוח מיד כוח משטרה לבדוק את העניין.

בעיצומו של יום הפורים פרצו אנשי המשטרה לתוך ביתו של יצחק, ואליהם נלווים הפריץ והכומר. מפקד המשטרה הכריז כי יצחק מואשם בחטיפת נער נוצרי ורציחתו, כדי להשתמש בדמו לאפיית המצות. יצחק החוויר והכחיש כל קשר לעניין, אך המפקד השתיקו והורה לאנשיו לעשות חיפוש מדוקדק בבית ובחצר.

השוטרים חיפשו ככל שיכלו ושבו ריקם. הכומר ניסה לכוון את השוטרים אל הפינה שבה הטמין משרתו את השק, אך לא נמצא שם דבר.

בתוך כך פנה אחד היהודים האורחים אל המפקד: "אני סבור כי הכומר הוא שהרג את הנער מתוך כוונה להעליל על היהודי. ייתכן שלא הסיפק לעשות זאת, ואם־כן הגופה עדיין בביתו".

הכומר זעם על חוצפתו של היהודי, אך הסכים ברצון כי יעשה חיפוש בביתו. כמה שוטרים נשארו בבית היהודי, ואילו המפקד, הפריץ ומלוויהם יצאו אל ביתו של הכומר. דלת המחסן נפתחה, ומיד נתגלה לנגד עיניהם שק, והריח שעלה ממנו לא הניח מקום לספק. הכומר נאסר מיד ולאחר משפט קצר נידון לתלייה.

אך כיצד ידע אותו אורח להפנות את השוטרים אל בית הכומר? - האישה מילא את פיו מים. רק כעבור שנים סיפר את אשר אירע:

בליל פורים יצא החוצה לשאוף אוויר. פתאום ראה דמות נושאת שק על גבה חומקת אל החצר ומטמינה שם את השק. האורח הלך בעקבות האישה וראה כי הוא נכנס אל ביתו של הכומר. הוא החליט מיד כי הדבר הטוב ביותר הוא להחזיר את השק לבעליו...

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

המזון העתידי

שאוורים 'מות המשיח' זו למעשה תקופה שמתחלקת לכמה תקופות. תחילה תהיה תקופה שתשאיר את העולם במתכונתו הנוכחית, אלא שהעולם יהיה עולם מתוקן. אחר־כך תבוא התקופה השנייה, ששיאה יהיה בתחיית המתים. התקופה האחרונה והעליונה ביותר מכונה בדברי חז"ל 'עולם הבא' (יש להבדיל בין 'עולם הבא' העתידי לבין 'עולם הבא' הרוחני והעכשווי, שמשמעותו גן־עדן, והמיועד לנשמות לאחר צאתן מהגוף).

את העולם הבא הזה מתארים חז"ל (ברכות ז,א): "העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתייה, ולא פריה ורבייה, ולא משא־ומתן, ולא קנאה ולא שנאה ולא תחרות, אלא צדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה". תקופה זו היא פסגת העלייה של העולם לעתיד לבוא, וזו תהיה תכלית הבריאה כולה.

חוקים אחרים

דבר זה דורש הסבר. הלוא אין מדובר בביטול המציאות הגשמית, להפך - זה יהיה לאחר תחיית המתים, שבה אפילו הנשמות שנמצאות אלפי שנים בגן־עדן יחזרו לעולם הזה ויתלבשו בגוף גשמי. אם־כן, כיצד יוכל גוף גשמי להתקיים בלי אכילה ושתייה?

כדי להבין זאת, עלינו להשתחרר מן המוסכמה שחוקי הטבע הם מחוייבי המציאות. נכון, העולם הזה מתנהל על־פי חוקי טבע מסויימים, מכיוון שכך ברא אותו הקב"ה, אולם אין בכך הכרח. הרבה תופעות טבעיות יכולות היו להיברא בדרך אחרת לגמרי. וכי הקב"ה אינו יכול לברוא גוף שלא יזדקק לאכילה ולשתייה? ודאי שהדבר ביכולתו. אלא שהוא בחר לברוא גוף שנוזקק למזון.

תורת החסידות (ראה 'המשך' וככה תרל"ז פרקים צא-צב ועוד) מסבירה את הסיבה לדרך זו של הבריאה. כיום הנשמה היא המחיה את הגוף. לגוף אין חיים משל עצמו, והוא חי מהנשמה שבקרבו. לכן הגוף זקוק למזון, שבאמצעותו נוצר החיבור בין הנפש לבין הגוף. המזון מזין לא רק את הגוף, אלא גם את הנשמה. וכפי שפירש הבעש"ט (כתר־שם־טוב כהג, סימן קצד) את הפסוק (תהילים קז,ה) "רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף" - שכאשר האדם רעב או צמא, הסיבה הפנימית לכך היא, ש"נפשם בהם תתעטף" - הנפש משתוקקת למזון הדרוש לה.

ההזדקקות של האדם למזון נובעת מהימצאותם של ניצוצות אלוקיים באותו מזון. נשמת האדם רוצה להשיג את הניצוצות הללו, ולכן האדם זקוק לאכילה ולשתייה, שבאמצעותן הנשמה משיגה את ניצוצות הקדושה הגבוהים שטמונים בתוך החי, הצומח והדומם.

מעלת הגוף

אולם לעתיד לבוא יתהפכו הדברים. אז יתגלה בעולם הקב"ה בכבודו ובעצמו, וממילא יתגלה שהגוף הגשמי יש בו עליונות עצומה על הנשמה הרוחנית. שורשו של הגוף נעלה לאין־ערוך מזה של הנשמה. בעוד הנשמה נלקחה מאורו של הקב"ה, הרי הגוף הגשמי שורשו מעצמותו יתברך, שרק בכוחו ויכולתו לברוא יש גשמי מאין ואפס.

בימינו מוסתרת עליונות זו של הגוף ושל הגשמיות; ואדרבה, הגשמיות נחותה מהרוחניות. אולם לעתיד לבוא, לאחר שהעולם יזדכך ויהיה כלי לגילוי האמת המוחלטת - תתגלה המעלה העצומה של הגשמיות, עד שהרוחניות תשאב את חייתה ממנה. לכן באותה תקופה תחדל הנשמה מלהחיות את הגוף, והיא עצמה תקבל את חייתה מהגוף הגשמי.

שוב לא יהיה צורך באכילה ובשתייה, מכיוון שכל תהליך בירור הניצוצות כבר יגיע לסיומו, ולא יהיה עוד צורך להזין את הנפש בניצוצות הקדושה שטמונים במזון. הנפש תחיה אז מגילוי עצמותו של הקב"ה שיאיר בגוף הגשמי, מכיוון שאז תתגלה מעלתה של המציאות הגשמית.

לך תסביר ליפנים מה הוא יהודי

למדינה, אבל היפנים רוחשים כבוד לדת. באירועים רבים שעשינו השתתפו אנשי ממשל. פעם אחת יוצגה המדינה על ידי גורם מטעם הקיסר, שתוארו מקביל למלכה".

מקווה בטיסה

נוסף על בית הכנסת הרב סודקביץ' מפעיל מערך שלם של שירותי דת, אך דווקא עכשיו הוא מתמודד עם העדר מקווה טהרה. "היה כאן מקווה טהרה פעיל, שנבנה לפני עשרות שנים בידי זקני הקהילה, אבל הוא נהרס. עכשיו כדי לטבול במקווה צריכים לטוס שעה וחצי", הוא אומר בכאב. "אנחנו מקווים שיימצא התורם המתאים לבניית מקווה חדש".

הרב סודקביץ' כבר דובר יפנית ולמד להסתגל לחיים ביפן. "רמת המחיה כאן גבוהה מאוד, וגם הצרכים של ישראלים ויפנים חלוטין. עגבנייה, למשל, עולה דולר וחצי, כי בעיני היפנים זה מוצר מיותר לגמרי, ואילו ישראלים לא יכולו בלעדיה בסלט...", הוא מתייך.

עזרה ליהודים שהסתבכו

"ליפנים אין שום מושג מה הוא יהודי", הוא מסביר. "הם גם אינם מקשרים בין היהודים לישראל. פעם אחת הוזמנתי לשאת הרצאה באוניברסיטה חשובה ביפן. המנחה שאל את הסטודנטים אם הם יודעים מי אני. מתוך מאות סטודנטים רק אחד ידע את התשובה. היו מגוון תשובות, מפקיסטני ועד מצרי..."

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

מטבח פסח

שאלה: מה הם התהליכים הנחוצים להכנת המטבח לפסח?

תשובה: את כל החמץ שמתכווננים למכור לגוי יש לשמור במקום סגור ולמנוע גישה אליו במשך החג. אם זה ארון, יש להדביק את דלתותיו בנייר דבק ולציין: 'חמץ!'

את הכשרת המטבח לפסח עושים בדרך-כלל בימים האחרונים, 24 שעות אחרי שמסיימים להשתמש בו בחמץ. כיווי נירוסטה מכשירים במים רותחים (כהכשרת השיש, להלן). כיווי המטבח המצויים דינם ככלי חרס והכשרה אינה מועילה להם. משתמשים בפסח בכיווי-פלסטיק וכדומה, שמכניסים לתוך הכיור למשך החג. גם אז, אם יש חשש לסתימת הכיור, רצוי שלא להשתמש בכיור במים חמים.

את הברזים יש לנקות היטב, וראוי לערות עליהם מים

הרב סודקביץ'. למד להסתגל למנטליות היפנית

המקרה של הבחור בונדו חושף מעט מפעילותו של הרב סודקביץ'. רבים מבני-משפחתו והעסקנים שניסו לפעול למענו חוו את האירוח הלבבי בביתו. הוא מגלה כי אין זה המקרה הראשון שנחלץ לעזרת יהודים שנקלעו לצרות ביפן. "בעשור האחרון היו לא מעט מקרים של ישראלים שהסתבכו. עשינו את המרב כדי לעזור ולסייע להם ככל האפשר, כחלק מהעזרה שאנחנו מושיטים לכל יהודי שזקק לשירותינו".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis
Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

שולחן שבת

לכל התורה בכרך אחד

שלוש שיחות לכל פרשה, מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-6041020